

Нашиятъ прадѣдъ отива по-далечъ. Той научава следъ дълги опити да добива медъта отъ рудитѣ, които я съдържатъ (халкопиритѣ, борнитѣ, малахитѣ и азуритѣ) и съ това металургията бързо завладява повече области, тъй като меднитѣ руди се срѣщатъ почти навредѣ. Тѣхъ ги има и у насъ.

Наскоро следъ това важно откритие човѣкъ прави друго. Опитътъ го научилъ, че ако къмъ чистата медъ се прибави известенъ процентъ калай, получената смѣсъ добива по-голѣма твърдостъ, изработенитѣ предмети отъ нея сж по-трайни и иматъ по-приятенъ и по-траенъ цвѣтъ.

Тази смѣсъ, която наричаме *бронзъ*, се топи при по-низка температура, отколкото чистата медъ и се отлива по-добре. Съ това важно откритие човѣчеството влиза въ нова фаза на развитие. Сега настѣпва *бронзовата епоха*, която трае отъ началото на второто хилядолѣтие пр. Хр. до началото на последното хилядолѣтие пр. Христа.

И така, борбата за съществуване тласкала човѣчеството къмъ по-нови и по-нови открития. Следъ откритието на огъня, което станало много рано, и следъ откритието на металитѣ, човѣчеството върви бързо по пътя на напредѣка. Безъ тия открития никога днешниятъ човѣкъ нѣмаше да дойде до *възъха на парата и електричеството*, никога не щѣше да завладѣе океанитѣ и небеснитѣ простори.

